

*Causa furejurando decisa pretextu
perjurii retractari non potest.*

IMmeritis quoties vobis maledicta rependit,
Juridici, totique cliens succensuit arti,
Incusans hominesque Deosque & inertia jura,
Cum quis depositum perfrictâ fronte negavit,
Et bene perjuro successit causa neganti;
Nempe retractandi dabitur mihi nulla potestas:
Auferet hic nummos spoliisque impunè fruetur:
Hocine Pandectis includitur? Hocine codex
Edocet? O facies ficta hæc simulatâque juris!
O quam vana fides! vana & reverentia legum!
Siste tamen quisquis malefano percitus œstro
Detrahis, & querulo ploras tua damna boatu,
Et quid lex jubeat, ratio quid suadeat audi.
Litis longa mora est, longis ambagibus itur
Ad finem, totumque ferunt ridentibus ipsis
Causidici lucrum, sensit prudentior unus
Et tulit, ut dubiam citius juratio causam
Finiat, æternumque ea sic finita fileret.
Jam serò cupias gressus revocare peractos;
Debita jurantis maneat reverentia verbo.
Exigis hoc demens ut juret, teque jubente
Illius arbitrio jam stat tua causa caditve,
Tu faber ipse mali, Tu damni maximus Author.
Quid queris nullâ quod solve lege tenetur
Perjurus poenâ? nam qualis oportuit esse?
Quæ scelus exæquet, quæ non sit fraudibus impar?
Numinis hæc cura est, ne quisquam impunis abiret
Qui sacrum violat, Majestatemque verendam
Despicit, appellans scelerata in crimina testem,
Perfidiam pariter Deus audit testis & ultor,
Quinetiam propior latitat sub pectore vindex,
Nempe suū tenet hic mens, (quæ sibi conscia Recti)
Judiciale forum, dum judicis horrida vultu
Accusâtque reum, movet urnam, damnat & urget,
Mille modis torquet damnatum, mille flagellis.
Assiduus igitur furiis agitat iniquæ
Mentis, teque suo perjurus crimine vexans,
Dat tibi, quas optes, ipso te iudice poenas.

E R G O,

Titius ingeminet fraudes, perjuriam, lites
Jurando vincat, causis spoliisque fruatur,
Computet ad finem lucrum, facile inde repertum est
Nummorum cumulo, cumulum accrevisse doloris.

*Factum majoris partis censetur
factum totius communitatis.*

Cum tenuit regnum *Saturnus* & aurea sæcula
Quisque sibi leges & sua jura dedit.
Posterum at in pejus deflectere cæperat ævum,
Cum socias homines conservare manus.
Mœnia conduntur, sed non ita mœnia strictè
Junxerunt, quam lex & socialis amor.
Bella novos vexant primum Civilia cives,
Dum vario assensu singula quisque probat.
Inventus tamen est finis discriminis æquus,
Non armis fratres vincere, voce decet.
Hinc etiam nostro suffragia tempore vivunt,
Quique tulit sælix plurima victor erit.
Cernis ut expediunt immensa negotia regni,
Quæ didicere brevem hanc ire redire viam.
Assensere Patres conscripti. Quis negat? Horum
Maxima pars damnet. Quis jubet esse ratum?
Nuper sublimes evectos vidimus ipsi,
Quos vult patronos plebs animosa suos.
Vincit enim, si cui vulgus numerosior astat,
Plurimus & tollit voce favente cliens.
Cedit & huic victus numeris inglorius alter:
Cedere majori nec vetat ipse pudor.
Sunt etiam vobis, Musæ suffragia, (vestræ
Usque adeo lites non sine lege placent)
Ut socius fieri dum quis desiderat, ambit
Ut legat in numerum vester *Apollo* suum.
Hæc eadem attendunt recitantem fata Poetam,
Quem non æqua nimis critica turba notat.
Sibilat hic, laudant alii pars maxima, quod si
Punctum majoris partis, & omne, tulit.
Sic toga civilis didicit sua jura tueri,
Et res arbitrio stantve caduntve fori.
Si modò confelsus faveat pars major agenti,
Nil mihi paucorum sibila rauca nocent;
Sicque meo evadam securus dogmate, parcit
Cognatæ similis purpura quippe togæ.

*In Vesperii Comit. ultimo die Junii, 1679. Respondente pro Gradu Do-
ctoratus in Jure, Georgio Oxinden, Aul. Trin. Soc.*

*Causa furejurando decisa pretextu
perjurii retractari non potest.*

IMmeritis quoties vobis maledicta rependit,
Juridici, totique cliens succensuit arti,
Incusans hominesque Deosque & inertia jura,
Cum quis depositum perfrictâ fronte negavit,
Et bene perjuro successit causa neganti;
Nempe retractandi dabitur mihi nulla potestas:
Auferet hic nummos spoliisque impunè fruetur:
Hocine Pandectis includitur? Hocine codex
Edocet? O facies ficta hæc simulatâque juris!
O quam vana fides! vana & reverentia legum!
Siste tamen quisquis malefano percitus œstro
Detrahis, & querulo ploras tua damna boatu,
Et quid lex jubeat, ratio quid suadeat audi.
Litis longa mora est, longis ambagibus itur
Ad finem, totumque ferunt ridentibus ipsis
Causidici lucrum, sensit prudentior unus
Et tulit, ut dubiam citius juratio causam
Finiat, æternumque ea sic finita fileret.
Jam serò cupias gressus revocare peractos;
Debita jurantis maneat reverentia verbo.
Exigis hoc demens ut juret, teque jubente
Illius arbitrio jam stat tua causa caditve,
Tu faber ipse mali, Tu damni maximus Author.
Quid queris nullâ quod solve lege tenetur
Perjurus poenâ? nam qualis oportuit esse?
Quæ scelus exæquet, quæ non sit fraudibus impar?
Numinis hæc cura est, ne quisquam impunis abiret
Qui sacrum violat, Majestatemque verendam
Despicit, appellans scelerata in crimina testem,
Perfidiam pariter Deus audit testis & ultor,
Quinetiam propior latitat sub pectore vindex,
Nempe suū tenet hic mens, (quæ sibi conscia Recti)
Judiciale forum, dum judicis horrida vultu
Accusâtque reum, movet urnam, damnat & urget,
Mille modis torquet damnatum, mille flagellis.
Assiduus igitur furiis agitat iniquæ
Mentis, teque suo perjurus crimine vexans,
Dat tibi, quas optes, ipso te iudice poenas.

E R G O,

Titius ingeminet fraudes, perjuriam, lites
Jurando vincat, causis spoliisque fruatur,
Computet ad finem lucrum, facile inde repertum est
Nummorum cumulo, cumulum accrevisse doloris.

*Factum majoris partis censetur
factum totius communitatis.*

Cum tenuit regnum *Saturnus* & aurea sæcula
Quisque sibi leges & sua jura dedit.
Posterum at in pejus deflectere cæperat ævum,
Cum socias homines conservare manus.
Mænia conduntur, sed non ita mænia strictè
Junxerunt, quam lex & socialis amor.
Bella novos vexant primum Civilia cives,
Dum vario assensu singula quisque probat.
Inventus tamen est finis discriminis æquus,
Non armis fratres vincere, voce decet.
Hinc etiam nostro suffragia tempore vivunt,
Quique tulit sælix plurima victor erit.
Cernis ut expediunt immensa negotia regni,
Quæ didicere brevem hanc ire redire viam.
Assensere Patres conscripti. Quis negat? Horum
Maxima pars damnet. Quis jubet esse ratum?
Nuper sublimes evectos vidimus ipsi,
Quos vult patronos plebs animosa suos.
Vincit enim, si cui vulgus numerosior astat,
Plurimus & tollit voce favente cliens.
Cedit & huic victus numeris inglorius alter:
Cedere majori nec vetat ipse pudor.
Sunt etiam vobis, Musæ suffragia, (vestræ
Usque adeo lites non sine lege placent)
Ut socius fieri dum quis desiderat, ambit
Ut legat in numerum vester *Apollo* suum.
Hæc eadem attendunt recitantem fata Poetam,
Quem non æqua nimis critica turba notat.
Sibilat hic, laudant alii pars maxima, quod si
Punctum majoris partis, & omne, tulit.
Sic toga civilis didicit sua jura tueri,
Et res arbitrio stantve caduntve fori.
Si modò confelsus faveat pars major agenti,
Nil mihi paucorum sibila rauca nocent;
Sicque meo evadam securus dogmate, parcit
Cognatæ similis purpura quippe togæ.

*In Vesperii Comit. ultimo die Junii, 1679. Respondente pro Gradu Do-
ctoratus in Jure, Georgio Oxinden, Aul. Trin. Soc.*

*****

Ratihabitio Matrimonii per Procuratorem contracti, cujus mandatum eo ignorante revocatum fuit, est nullius momenti.

Quàm sacris Regum durissima jura sororum
 Injustum thalamis imposuere modum!
 Non illis vulgaris amor, non forma petendi
 Quâ soleat sponsas plebs numerosa suas.
 Regia Majestas damnosa repugnat amori,
 Et quod suadet amor non finit altus honor.
 Quis non ipse sui iudex velit esse cubilis?
 Scire prius Dominam quàm sibi sponsa datur?
 Infelix, *mittis quam malles ferre salutem,*
 Rex invite Tui nescie connubii.
 Nempe Tuos fingit pro Te legatus amores
 Verba Tuæ præstant nuncia mentis opus.
 Non Tibi colloqui, aspectus, non copia tactus,
 Dum serum est sortis poenituisse Tuæ.
 Pro Dominâ pictura nitet, sic labra manûsque
 Exprimit & molles vivida cera genas,
 Hinc specie & falsæ delusus imagine formæ,
 Ignotas avidus captat amator opes. *(est,*
Rem sine corpore amat Dominam putat esse quod umbra
 Vera est legato, Rex, Tibi ficta Venus.
 Privatae hoc non fortis homo damnatur amore,
 Ipse suus proci, & nuncius ipse suus.
 Ipse suos audax vexit *Leander* amores,
 Non illum sævi terruit ira maris.
 Heu! quoties Regum thalamos discordia turbat,
 Cum sponsata illis non bene nupta placet!

ERGO,

Legitimas Regum defendite sacra querelas,
 Et facilem tædis ponite jura modum.
 Regia sic nullæ vexent connubia lites,
 Cum iudex sponsæ Rex erit ipse suæ.

*****

In omnibus obligationibus faciendi, si id non fiat quod promissum est, condemnatio fit solum in id quod interest.

Sæpius occulta fallax tentaverat arte
 Roma suo Anglorum subdere colla jugo;
 Sæpius exciderat votis, hæc unica restat,
 Quâ sperare potest tendere rete, via,
 Sanctus Papa famem sacram benè noverat auri,
 Novit corda sui sanguinolenta gregis,
 Nostrum ergo excidium, Regisque paciscitur auro,
 Sponsuræ facinus dantur utrinque manus;
 Aggrediuntur opus latrones, utque solebant
 In vetitum frustra vim posuere nefas.
 Non stant promissis; Te fallunt, Papa, Tibique
 Hæc intenduntur nunc ratione doli;
 Et spe frustraris, multoque emungeris auro;
 Sicque potest Sanctus falli aliquando Pater.
 At ne, Papa, tibi desit reparatio; poenas,
 En! cruce latrones, quas meruere, luunt.

*In die Com. Jul. i. Resp. Tho. Burles,
 Aul. Trin. Soc. L. Bac.*